

УДК 332.012.324

Кадиров Е. Е., здобувач
третього рівня вищої освіти
Швецов В. А., здобувач
третього рівня вищої освіти
Київський національний університет
технологій та дизайну, м. Київ, Україна

СУТНІСТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

Необхідність державної підтримки малого підприємництва в Україні зумовлена цілою низкою факторів, які сформувались у наявному економічному та соціальному середовищі, а саме неможливістю суб'єктів господарювання самостійно протистояти зовнішнім та внутрішнім шокам. На противагу тому, що ринкові стимули можуть грати важливу роль у розвитку малого підприємництва, державна підтримка залишається критичною для забезпечення справедливих умов конкуренції, підтримки фінансової стійкості, залучення додаткового фінансування та стимулювання стійкого та збалансованого економічного зростання. У зазначеному контексті виникає необхідність обґрунтування нових сучасних підходів до формування та реалізації дієвої державної політики розвитку малого підприємництва з урахуванням міжнародного досвіду.

Державне стимулювання розвитку малого підприємництва включає в себе різні інструменти та програми, спрямовані на залучення додаткових ресурсів та їх підтримку. Сутність цього регулювання полягає в тому, щоб забезпечити сприятливі умови для розвитку малого бізнесу, зокрема шляхом: надання фінансової підтримки; доступу до кредитів; навчання та консультацій; спрощення адміністративних процедур; розробки спеціальних програм та ініціатив тощо [1].

Значення державного регулювання у підтримці малого підприємництва полягає в тому, що малі підприємства вважаються важливим сегментом економіки, який сприяє:

– створенню нових робочих місць (частка малих підприємств забезпечує приблизно 32% працездатного населення роботою. Так, кількість

працевдатного населення в Україні станом на 2022 рік становить 11,9 млн осіб. У той час, як найманих працівників у суб'єктів малого підприємництва за видами економічної діяльності становить 6,3 млн осіб, а це 43,6 % від усіх суб'єктів господарювання відповідних видів діяльності);

– забезпеченню інновацій (посилення співпраці між малими підприємствами, науковими установами та університетами, створює підґрунтя для обміну знаннями та технологіями, що сприяє впровадженню інновацій в реальний сектор економіки, малі підприємства швидше реагують на зміну технологічного розвитку й активно використовують інновації з метою покращення свого конкурентного становища на ринку);

– підтримці економічного зростання (порівняно зі створенням значної кількості робочих місць, малі підприємства формують в середньому до 20% ВВП країни);

– формуванні чинників сталого розвитку (розвиток малого підприємництва має потенціал стати одним з ключових інструментів для досягнення Цілей сталого розвитку. До таких цілей можемо віднести ціль № 8 – гідна праця та економічне зростання, досягнення якої можливе за рахунок збільшення робочих місць, наданих малими підприємствами; ціль № 9 – інновації та інфраструктура, які реалізують через процеси урбанізації, а саме будівництво та розвиток житлових, комерційних, транспортних та інших інфраструктурних об'єктів, необхідних для підтримки населення та ціль № 17 – партнерство заради стійкого розвитку. Рушійним чинником цієї цілі є створення мереж підтримки та комунікації між суб'єктами малого підприємництва, державним урядом, країнами-партнерами, міжнародними організаціями, зарубіжними донорами програм і грантів тощо) [2].

Література

1. Малий і середній бізнес у пошуках місця в стратегії економічного зростання в Україні: аналітична доповідь. URL: <http://old.niss.gov.ua/Table/Jalilo19/002.htm>

2. Economy Profile of Ukraine. Doing Business 2020. URL: <https://www.doingbusiness.org/content/dam/doingBusiness/country/u/ukraine/UKR.pdf>